

Griffiën.

Not.nr. : 66.97.376/02/SW4

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 23 JANUARI 2007

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, eenentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft volgend vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van vervolging :

In de zaak van het openbaar ministerie tegen :

op _____, zonder beroep, geboren te _____, wonende te _____,

VERDACHT VAN :

Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1,1°,66 (1°,2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijk vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), namelijk het verbouwen van een bestaande werkplaats

Op het terrein, gelegen te _____ ten kadaster gekend onder _____ in eigendom toebehorende aan _____

te _____ op niet nader te bepalen datum, in de periode van 01.02.1998 tot 22.06.1998

thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 2,99 § 1-1° (en § 3), 146- 1°, 147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS. 08.06. 1999)

* * * * *

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor op 06 november 2006.

3. De rechtbank aanhoorde ter terechtzitting van 09 januari 2007 :

- de middelen en de conclusies van de EISERES TOT HERSTEL, Het College van Burgemeester en Schepenen van , met kantoren ter , in haar eis tegen de beklaagde, voorgedragen door meester , advocaat te , die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt;
- de vordering van het openbaar ministerie uitgesproken door , substituut-Procureur des Konings;
- de beklaagde | ; in zijn middelen van verdediging voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester , advocaat te , die de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;
- het openbaar ministerie in haar advies omtrent de gevraagde opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Nopens de feiten

4. De beklagde is de eigenaar van een terrein, gelegen aan de

Bij een controle op 04.06.2002 stelt de verbalisant vast dat op voormeld perceel een bestaand gebouw (een werkplaats) werd verbouwd zonder geldige stedenbouwkundige vergunning waarbij de hoogte van de constructie en van de scheidingsmuur niet aanvaardbaar was en er gebruikt werd gemaakt van een amalgaam van materialen. Via omwonenden was een mondelinge klacht geuit.

Bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen dd. 17.01.2002 werd voor deze werken reeds een regularisatievergunning geweigerd en ook het hoger beroep tegen deze beslissing werd geweigerd bij beslissing van de Bestendige Deputatie dd. 02.05.2002.

5. In zijn verhoor dd. 26.01.2006 verklaarde de beklagde onder meer dat hij wegens een sterfgeval en een dringende erfscheiding een bestaand dak diende af te breken en te verbouwen. Aangezien hij en zijn echtgenote in dat gebouw hun werkzaamheden verrichten, kon hij niet wachten op een bouwvergunning. Hij stelt bereid te zijn om aan de door gestelde voorwaarden te voldoen. Aangezien het gebouw niet langs buiten kan worden bereikt, dient volgens de beklagde alles van binnen uit afgebroken en vernieuwd te worden en gezien deze problemen voor de beroepsactiviteiten en ook de financiële kost in acht genomen, verzoekt hij om de nodige werken te voltooien binnen een periode van 2 jaar.

In zijn verhoor dd. 13.04.2006 verklaart de beklagde dat de werken ongeveer een week moeten geduurd hebben en dat dit in februari 1998 moet geweest zijn. Ter staving legt hij twee facturen voor waarvan de laatste dateert van 22.06.1998.

In zijn verhoor dd. 28.06.2006 verklaart de beklagde dat hij ondertussen reeds een zestal aannemers contacteerde waarvan er voorlopig slechts een bereid was om nog dat jaar aan de werken te beginnen en dan nog ten vroegste december 2006.

6. Volgens gewestplan is het gebouw gelegen in een woongebied.

In rechte

7. De beklagde wordt vervolgd voor verbouwen van een bestaande werkplaats zonder stedenbouwkundige vergunning.

8. De beklaagde betwist de tenlastelegging niet.

9. Het uitvoeren van dergelijke werken zonder of in strijd met een verleende vergunning is onmiskenbaar een ernstige inbreuk op de stedenbouwkundige regels.

Gelet op hetgeen voorafgaat, acht de rechtbank de tenlastelegging bewezen.

Nopens de strafmaat

10. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden, zowel met de aard en de ernst van de bewezen feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde, zoals onder meer blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden.

De beklaagde pleegde een ernstige inbreuk door zonder zich ook maar enigszins te bekommeren om de geldende regelgeving doelbewust ingrijpende bouwwerken uit te voeren zonder stedenbouwkundige vergunning.

Hij dient te beseffen dat hij zich niet zomaar boven de wet kan stellen. Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening en stedenbouw kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan het persoonlijk belang van de beklaagde.

De beklaagde beschikt over een blanco strafregister hetgeen in zijn voordeel spreekt.

Uiteindelijk gaf de beklaagde – weliswaar rijkelijk laat – alsnog blijk van goede wil, nu hij overging tot het herstel.

Ter zake bestaan er gronden om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te gelasten.

De openbare orde en de maatschappij zullen immers voldoende gevrijwaard worden door de hiernavermelde maatregel.

Anderzijds zou de toepassing van een sanktie de toekomstmogelijkheden van de beklaagde overdreven in het gedrang brengen.

De onderhavige beslissing staat de latere toepassing van een straf, ingeval van nieuwe delinquentie, niet in de weg.

De beklaagde heeft nog geen veroordeling ondergaan tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden en de feiten schijnen niet van die aard te zijn dat ze bestraft moeten worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf.

De beklaagde heeft ter zitting van **09 januari 2007** zijn instemming betuigd met de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Nopens het herstel

11. Het college van burgemeester en schepenen vorderde bij beslissing dd. 15.12.2005 het uitvoeren van aanpassingswerken in die zin dat de hoogte van de scheidingsmuur en van de constructie dient te worden teruggebracht tot 3,20 m en dat de constructie dient te worden afgewerkt met een plat dak en dit onder verbeurte van een dwangsom van 250 EUR per dag vertraging.

Bij brief dd. 23.02.2006 sloot de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich aan bij deze vordering en maakte deze tot de hare. Zij vorderde een dwangsom van 125 EUR per dag vertraging.

Ter terechtzitting van 09/01/2007 en na bijkomende controle, is gebleken dat het herstel op heden volledig werd uitgevoerd.

Ter terechtzitting verklaarden de eiseres tot herstel, alsook het openbaar ministerie niet langer te volharden in de vordering tot herstel.

Gelet op hetgeen voorafgaat is de herstellvordering zonder voorwerp gevallen.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED :

Gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door het bewezen verklaarde misdrijf past het de burgerlijke belangen aan te houden.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935 ;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering ;
art. 2, 3, 100 Strafwetboek, alsmede de wetsbepalingen zoals in de
tenlastelegging hiervoor aangehaald;
art. 1, 3, 5 en 6 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus
1964,
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het
Wetboek van Strafvordering;

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

Zegt dat de betichting zoals hierboven omschreven, de beklaagde ten laste
gelegd, naar eis van recht bewezen is.

**Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling ten
opzichte van gedurende een termijn van DRIE
JAAR vanaf heden.**

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het
openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **54,04**
EUR.

Legt eveneens een vergoeding op van
VIJFENTWINTIG EURO in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli
1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van
het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen
reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door het
Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en van 11 december 2001.

Zegt dat de vordering tot herstel zonder voorwerp is geworden.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Houdt de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde
tenlastelegging.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting op **23 januari 2007**.

Aanwezig :

- ;, alleenrechtsprekend rechter;
- ;, substituut-Procureur des Konings;
- , griffier